

indbetalingen, men der fastsættes ikke i Loven noget om, paa hvilken Maade Betalingen egentlig skal foregaa, idet det foreslaas, at det nærmere fastsættes af Finansministeren, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade Indbetaling kan ske uden personligt Møde paa Oppebørselsstedet. Det er muligt, at dette Skattekvitteringssystem kan anvendes i Forbindelse med det mange Steder benyttede Skatteførersystem, saaledes at Kvitteringen der bliver Grundlaget for Opkrævningen, som er af privat Art, det maa man hævde, men mange Steder sikkert praktisk, og Skatteyderen faar da denne Kvittering for sin betalte Skat. Men det er ogsaa Hensigten — og jeg tror, det vil have mange Muligheder for at kunne udvikles til Lettelse for Befolkningen — at anvende Postgirosystemet. Den Skattekvitteringsblanket, der udsendes fra Amtstuen, sendes da ud som en Postgiroblanket, saaledes at Skatterne kan indbetales til Postbudet, som kommer ind ad Døren til en, og Postbudet giver saa Kvittering, hvorefter Pengene gaar gennem Postvæsenet til Amtstuen. Dette System har forsøgsvis været anvendt ved enkelte Amtstuer i det sidste Aar, og det har vist sig, at det egentlig virker praktisk. Navnlig ved jeg, at det har virket tilfredsstillende ved to Amtstuer i Sønderjylland, hvor man har anvendt Systemet ved sidste og for den ene Amtstues Vedkommende ogsaa ved næstsidste Indbetalingstermin. Hvor man har anvendt det ved to Terminer, har det vist sig, at Befolkningens Brug af denne Indbetalingsmaade var stigende. Dette synes at vise, at naar Befolkningen opdager, hvilken Bekvemmelighed dette System medfører, vil den gerne anvende det, og saa kommer Skatterne ogsaa ind i rette Tid til Amtstuen. Men det skal naturligvis ikke være tvungent at anvende Postgirosystemet, og selv hvor der som Kvitteringsblanketter paa en Amtstue bruges Postgiroblanketter, er der Mulighed for, at vedkommende paa anden Maade kan indbetale sine Skatter til Amtstuen. Der er f. Eks. ikke noget i Vejen for, at han kan gaa til Amtstuen med Postgiroblanketten og betale personlig og faa Kvittering paa Blanketten. Hvis nogen vil hævde, at de har en Slags Ret til personlig at se, at det hele gaar rigtigt og ærligt til, vil der blive givet Adgang til det, men det, der skulde skabes

Mulighed for, var, at de Skatteydere, som ikke ønskede at bruge denne noget besværlige Fremgangsmaade, kunde slippe for det.

I Lovforslagets § 2 fastsættes der Bestemmelser om, at der skal ydes en Rente, hvis Skatterne ikke indbetales i rette Tid. For Tiden er der ingen Rente for Skatteydere af denne Art, medens der som bekendt er Rente for Indkomstskatten og Formueskatten. Naar man har indført Renteyesystemet ved Formueskatten og Indkomstskatten, er det, fordi man haaber derved at faa Skatterne hurtigere ind, og det spiller naturligvis ogsaa en Rolle ved de Skatter, Talen her er om. Det foreslaas derfor, at der erlægges en Rente, der beregnes paa samme Maade, som Renten beregnes ved Formue- og Indkomstskatten, med $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig og med Medregning af Renteudløbet fra de nærmest foregaaende Maaneder, hvis Skatten ikke er betalt paa den fastsatte Tid. Det foreslaas, at Renten skal regnes fra henholdsvis 1. April og 1. Oktober, medens Betalingsfristen ligesom nu skulde løbe til Udgangen af Juni og Udgangen af December Maaned. Hvis Pengene er indbetalt inden den Tid, kommer Renteyesystemet slet ikke til at virke, men hvis man overskrider disse Frister, skal man betale Rente som ved Indkomst- og Formueskatten for de tre foregaaende Maaneder. Det er ofte forholdsvis smaa Beløb, her er Tale om, saa det har været nødvendigt at fastsætte, at man ved Renteberegningen maa runde Beløbet op til det nærmeste med 2 Kr. delelige Beløb for at kunne anvende denne $\frac{1}{2}$ pCt.s Renteberegning. Jeg antager ikke, det vil kunne volde noget Besvær, da den Renteindtægt, som kan tænkes at indkomme paa den Maade, hvis det er saa smaa Beløb, det drejer sig om, kun vil beløbe sig til forholdsvis faa Øre. Helst saa jeg for mit Vedkommende; at der ingen Rente blev, for saa var Skatterne alle indbetalt før Forfaldstiden, og saa var Besværet mindst for Administrationen, men det Rentebeløb, der fremkommer, enten det nu bliver stort eller lille, maa jo fordeles mellem de Kasser, der har Afgifter og Skatter at opkræve — det er, som jeg sagde før, Staten, Amtsfonden og i visse Tilfælde et Brandforsikringsinstitut. Det vil være naturligt, at den Rente, der kommer ind,